

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Meyeri S. Literarum Doct. & Prof. Uxor
Christiana Sive De Conjugio Inter Duos Deque Incestu Et
Divortiis, Dissertationes Tres**

Meier, Johannes

Amstelædami, 1688

Sequuntur quæstiones 58. de sponsalibus & ritibus illicitis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40272

VI. Quinto interdicitur concubitu cum mare Lev. xviii. 22. *וְאִתּוֹת לֹא תִשְׁכַּב כִּשְׁכַּב אִשָּׁה חֻעֲבָה הִיא cum mare ne concumbito concubitu muliebri, abominatio est.* Conf. Lev. xx. 13. Huc revocari possunt loca Apostoli Rom. i. 24. seq. Colof. i. 11. 5. Eph. v. 3. 4. 5. I Cor. vi. 9. Peccatum illud nefandum, abominandum, contra naturam κατ' ἐξοχήν & Sodomiticum appellari consuevit. Lxx βδέλυγμα ἐστίν. Denique Sexto, coitus cum bestia viro ac foeminae prohibetur Cap. xviii. 23. xx. 15. 16. *וְכַל בְּהֵמָה לֹא תִתֵּן שְׁכַבְתָּךְ לְטִמְאָהּ בָּהּ Et cum ulla bestia ne committito ut concumbas, polluendo te cum ea: mulier quoque ne consistito coram bestia ut incubet sibi, confusio est.* Quod inter vitia, quæ sunt contra naturam, omnium gravissimum & turpissimum est, ubi negligitur sexus humanus. *Neque distinguit Scriptura, (sunt verba Maimonidis Isuri Biah Cap. 1.) inter bestiam magnam ac parvam, quandoquidem scriptum de omnia bestia, etiam quamprimum in lucem edita.*

VII. Comprehenduntur igitur omnes bestia ac ferae, licet maxime domestica, obvia & usitata animalia indigentur, quibus cum occasio libidinem exercendi commodior offertur. Quod scelus ac nefandum facinus *חַבְלֵי confusio* vocatur, a radice *חָלַל confudit, miscuit.* Lxx *μωσαϊκόν ἐστίν* scelus, facinus detestandum, ac abominabilis coitus est. Si enim Deus animalium species, contra naturam & creationem commisceri noluit Lev. xix. 19. quanto magis abominatur horrendam mixturam brutorum & hominum ad imaginem suam conditorum, nobilique anima præditorum, qua differunt ab omnibus animalibus ad partem abjectis? A quibus nefandis congressibus Israelitas in terram Canaan migraturos, & omnes homines Moses dehortatur, ratione desumpta a poena, quam Deus inflixit Cananæis, propter hæc & similia scelera terra eiecit, quem admodum prolixius visum est capite præcedenti.

VIII. Priusquam ad poenas progrediamur, reliquas nuptias illicitas & illegitimas per quæstiones & resp. subnectere visum est, in quibus Canonistæ & Scriptores practici prolixè occupati fuerunt, ut a Lectoribus, præcipui casus qui hic moveri solent, uno intuitu conspiciantur:

Questio 1. An in Ecclesia Christiana concubinatus sit toierandus? Neg.

Q. 2. An publica sponsalia privatis & clandestinis præferenda? Aff.

P. 3.

Q. 3.

- Q. 3. An anulum vel aliud quid in arrham dare, sit sufficiens signum sponsaliorum, sine expressis verbis coram testibus probatis, aut sine scriptis? Neg.
- Q. 4. An sponsalia ut consensu mutuo contrahuntur, ita etiam consensu mutuo dissolvi possint? Neg.
- Q. 5. An sponsa repudiari possit ob medicamenta sterilitatis sumpta? Aff.
- Q. 6. An sponsalia obligent ad præstandum matrimonium termino præfixo promissum? Aff. nisi necessitas impediatur.
- Q. 7. Num ab Ecclesia & Magistratu compelli possit, qui injuste moras necit? Aff.
- Q. 8. Num sponsalia jocosè contracta obligent, vel adjecta conditione impossibili aut turpi? Neg.
- Q. 9. Num priora sponsalia dissolvantur per posteriora, si his accesserit concubitus, aut confirmatio per juramentum? Neg.
- Q. 10. An quis obligetur sponsalibus dolo malo initis? Neg.
- Q. 11. An uxor matrimonium alteri, joco promissum post mortem mariti præstare teneatur? Neg.
- Q. 12. An persona sponsalia negans, & juramentum præstare recusans, constringi possit ad matrimonium contrahendum? Aff.
- Q. 13. An Sponsus aut Sponsa a sponsalibus rescindi possit, si altera pars post sponsalia, adulterio aut stupro, aut scortatione se polluerit? Aff. Vid. Deut. xxii. 13-21.
- Q. 14. An Sponsa per vim vitata repudiari possit? Neg. si nulla parte consenserit.
- Q. 15. An error sponsalia dissolvat aut irrita reddat? Aff. sub distinct.
- Q. 16. An, si quis per certam matrimonii spem & promissionem conditionatam & dolosam, per blanditias ad concubitum aliquam pellexerit, a vinculo liberari possit, ut aliam ducat, aut saltem in coelibatu vivat? Neg. vid. *Diss. 1. Sect. IV. Cap. 111.*
- Q. 17. An postis sponsalibus licitus sit concubitus ante solemnem matrimonii confirmationem? Neg.
- IX. Q. 18. An expressus contrahentium consensus requiratur? Aff.
- Q. 19. An muti & surdi gestibus & signis consensum declarare atque ita matrimonium contrahere queant? Aff.
- Q. 20. An, qui dixit, Deo volente id fieri potest, plene consenserit? Neg.

- Q. 21. An parentes pro filiis possint sponsalia contrahere? Neg.
- Q. 22. An parentum consensus non tantum sit de honestate, verum etiam de necessitate? Aff. Vid. *Diss. I. Sect. IV. C. III.*
- Q. 23. An ad conjugium filii emancipati æque necessarius sit parentum consensus, ac ad conjugium non emancipati? Neg.
- Q. 24. An liberi non emancipati ob parentum consensum negatum, a quovis intentato conjugio in perpetuum frustrari debeant? Neg.
- Q. 25. An necessario utriusque parentis consensus requiratur? Neg. Sufficit consensus patris.
- Q. 26. An expressus consensus requiratur? Neg. Sufficit, si parentes non prohibeant, sed conniveant dicendo, se ipsos & conjugium eorum non curare.
- Q. 27. An parentis, qui filia curam nec in educatione nec in elocatione ullam habere voluit, consensus simpliciter sit necessarius? Neg.
- Q. 28. An sine consensu matrimonium temere contractum, facile sit solvendum? Neg.
- Q. 29. Quomodo de parentum longe remotorum consensu constabit? Resp. si sine expensis peti nequeat, connivendum, & ex permisis peregrinationibus tacitus consensus præsumendus.
- Q. 30. An mentis impotes, maniaci, phrenetici & pleni fatui ad conjugium admittendi? Neg.
- Q. 31. An ob epilepsiam, lepram, aliosve morbos contagiosos graves & incurabiles sponsalia dissolvi queant? Resp. Aff. si pars morbida isto malo ante sponsalia laboravit nec indicavit. Si vero post sponsalia invasit, tempus curationi præfinietur, quod ubi effluxit, morbo non sanato, liberum est parti sanæ sponsalia rescindere.
- Q. 32. An ob capitales inimicitias solvi sponsalia queant? Neg.
- Q. 33. An homicidium, furtum, & similia flagitia, etiam remissa, sint sufficiens dirimendorum sponsaliorum causa? Aff.
- Q. 34. An eunuchis, hermaphroditis, frigidis aliisque ad opus conjugale ineptis conjugium permittendum? Neg. nisi altera pars defectus gnara annuerit, & periculum sive metus scortationis absit.
- Q. 35. An certa ætatis mensura ex natura desumi, & lege communi describi queat? Neg. Judicium hoc cognitioni relinquendum.
- Q. 36.

- Q. 36. An conjugia inter senem & juvenulam, & inter juvenem ac vetulam permittenda? Resp. non plane prohibenda, nequam facile permittenda.
- Q. 37. An ætate provectis tam viris quam mulieribus certus ætatis terminus constitui debeat, ultra quem conjugia ipsis non concedantur? Neg.
- Q. 38. An conjugia cum infidelibus, idololatriis & hæreticis illicita, si nulla spes conversionis? Aff.
- Q. 39. An culpa adulterii cum aliqua persona commissi impedire debeat conjugium post partis innocentis mortem, cum eodem aut eadem ineundum, aut jam initum dissolvendum? Resp. consideratis circumstantiis dispensari potest. Saltem initum non dissolvendum.
- Q. 40. An dos promissa, sed non soluta, ac debita antea ignota, irritum reddant matrimonium? Neg.
- Q. 41. An secundæ aut tertiæ nuptiæ prohiberi queant? Neg.
- Q. 42. An per potestates in hoc seculo contra septimas, octavas aut ultiores nuptias ordo aliquis constitui possit? Aff. nisi proli gratia, & ob graves rationes contrahantur.
- Q. 43. Utrum præstet, coram Synedrio, an Senatu profiteri contracta sponsalia? Resp. coram utroque, tutius tamen & expeditius coram Senatu.
- X. Q. 44. Quot proclamationes fieri debeant? Resp. id arbitrio Magistratus relinquendum.
- Q. 45. An sponsus aut sponsa ex suggestu proclamata, divortium a conjugio petere queat? Neg. nisi divortii causa adferatur.
- Q. 46. An alteruter contrahentium, proclamationibus debite peractis, sponsaliorum contumationem recusans, ad eam a Magistratu cogi possit? Aff.
- Q. 47. An peractis proclamationibus, si ad longum tempus differatur contumatio matrimonii, Ecclesia ac Magistratus intercedere debeant? Aff.
- Q. 48. Annon pastores, si proclamationes petantur, inquirere debeant in annos ætatis, mutuum ac parentum, tutorumque consensum, immunitatem a cognatione & affinitate, & ab aliis initis sponsalibus, in primas vel secundas nuptias, certitudinem & tempus mortis conjugis, in liberos, religionem &c? Aff.
- Q. 49. An peregrinis ex remotissimis angulis advolantibus bona fide

fide proclamatio concedenda? Aff. non tamen sine inquisitione & magistratus, ut in fraude deprehensi graviter puniantur, imploratione.

Q. 50. An irritum conjugium, ubi abest pastoralis, solennis, Ecclesiastica benedictio? Neg.

Q. 51. An ergo susque deque habenda benedictio & precatio matrimonialis? Neg.

Q. 52. An infideles, heterodoxi, non baptizati, baptismum recipere nolentes, & similes, in matrimonio sint confirmandi? Resp. tales potius politico Magistratui relinquendi.

Q. 53. An conjugia omni tempore, in Ecclesiae coetu confirmanda? Aff. Sed ob epulas, pompas, & strepitus diebus Dominicis precibusque ac jejuniis destinatis actus ille non admittendus, ne cultus divinus impediatur.

Q. 54. An in Ecclesia, vel domo, vel curia confirmatio peragenda? Resp. indifferens est. praestat tamen id fieri publice & Ecclesia praesente.

Q. 55. An liceat pastori peregrinos desponsatos in sua Ecclesia more solito confirmare? Neg. nisi habito testimonio pastoris aut magistratus istius loci.

Q. 56. An desponsati sub papatu degentes, Evangelicae autem religioni addicti, licite copulationem a Sacrificio petere queant? Neg.

Q. 57. An convivium nuptialia & epithalamia vetita? Neg.

Q. 58. An choreae virorum cum mulieribus in nuptialibus conviviis ferendae? Neg.

Has similesque Quaestiones prolixè apud Bezam, Chemnitium, Gerhardum, Dedekennum, Coccejum (*Consil. viii. & xxv. Epist. clix.*) Voetium, Brochmandum, Osiandrum aliosque deprehendere licet, a quibus ex professo tractantur, ideoque a nobis saltem proponuntur, ut uno intuitu eas Lector conspiciat, ad quas respondere haud difficile est.

CAPUT XVII.

De Pœnis incesto connubio & illicito coitui annexis. Lev. xviii. 29. xx.

JAm rerum series & promissi fides efflagitant, ut in *Pœnarum* expositione, quas summus Legislator prohibitionibus addidit, aliquid operæ studiique collocemus. Uti enim Jus Dei exigit,
Q
ut